PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 379 (5813) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 28 noiembrie 1968

Elena Hedeșiu înscrie la capătul unui contraatac primul gol al echipei noastre în meciul cu Uniunea Sovietică. Foto: A. NANU

Ratînd 5 lovituri de la 7 metri

HANDBALISTELE NOASTRE AU PIERDUT ÎNTÎLNIREA CU ECHIPA U.R.S.S. (7—10)

Prima reprezentativă a țării a luat un start foarte slab în meciul cu selecționata Uniunii Sovietice, disputat aseară în cea de a doua zi a „Cupei orașului București". Spectatorii nici nu se așezaseră bine în tribune cînd tabela de marcaj indica scorul de 3—0 (min. 3) în favoarea oaspetelor. Acest avantaj, obținut nesperat de ușor, a permis handbalistelor sovietice să joace mai relaxat, și să păstreze inițiativa în permanență. Este foarte adevărat însă că și sportivele noastre le-au dat o mînă de ajutor.

Sistemul defensiv din fața Irinei Klimovski (prea puțin inspirată în acest meci) a cedat deseori la unele manevre decise ale adversarelor. De asemenea, în atac, lipsa de eficacitate a handbalistelor românce a fost în cea mai mare parte a timpului de-a dreptul supărătoare. Ce folos că mingea a circulat rapid și destul de variat? S-au greșit pase elementare pe contraatac (greșeli de prindere a mingii) și s-au ratat nu mai puțin de 5 lovituri de la 7 metri (!). Și față de evoluția total necorespunzătoare a echipei noastre în partida de ieri, antrenorii Spier și Gogiltan au stat destul de impasibili, neoperînd decît două modificări într-o repriză întreagă! Victoria echipei U.R.S.S. la scorul de 10—7 (6—2) este pe deplin meritată.

ATENȚIE LA CONTRAATACUL IUGOSLAVELOR

Selecționata de tineret a țării noastre se dovedește a fi prea crudă pentru valoarea deosebită a actualei ediții. Adversarul de ieri al formației române, redutabila reprezentativă a Iugoslaviei, sesizînd din primele minute lipsa de forță a jucătoarelor noastre a folosit o apărare în

R.D.G. — UNGARIA 15—9 (7—4). Arbitru: M. Grebenișan (România). R.D.G.: Rothe (Zober) — Proppe 1, Meister, Braun, Winkler 1, Hennigs, Richter 2, Schanding 3, Hermann 4, Grosse, Hochmuth 4; UNGARIA: Pethö (Kovacs) — Schwayer 4, Szabo 1, Kurucsai, V. Toth 1, Rozsanegy, Kovacs 1, Hornok 1, Baboș, H. Toth, Kiss 1;

IUGOSLAVIA — ROMÂNIA (tineret) 15—6 (8—4). Arbitru T. Kielhorn (Olanda). IUGOSLAVIA: Istvanovici (Rajic) — Zejan 2, Samardzia, Ninkovici, Rebernjak 2, Zovko 2, Karabatici, Radakovici 5, Knezevici 1, Tomasek 2, Fonjici 1; ROMÂNIA (tineret): Buzaș (Moroșan) — Cordoș, Neghină, Mikloș, Mureșan, Vasilescu, Costandache 1, Matache 2, Petrache 1, Magyari, Nedelcu 2;

U.R.S.S. — ROMÂNIA 10—7 (6—2). Arbitru: Gabriel Kurt (Elveția). U.R.S.S.: Sokolova (Otihovskaia) — Kan-Fa-San 1, Turcina 1, Mamedova 1, Noskova, Omelciuk 1, Tuliakova, Jivih 3, Sevcenko, Sabanova 1, Osetinskaia 2; ROMÂNIA: Klimovschi (L. Anca) — Ilie, Stănișel 1, Băicoianu, Arghir 1, Oancea, Hedeșiu 2, Sauer 2, Soos 1, Sramko, Munteanu;

PROGRAMUL DE AZI: ora 17: Iugoslavia — R.D.G.; ora 18,10: România tineret — U.R.S.S.; ora 19,20: România — Ungaria.

a actualei ediții. Adversarul de ieri al formației române, redutabila reprezentativă a Iugoslaviei, sesizînd din primele minute lipsa de forță a jucătoarelor noastre a folosit o apărare în

Adrian VASILIU
Gheorghe RANGU

(Continuare în pag. a 4-a)

FINALA ȘAHIȘTILOR

Finala înaintează încet. În absența „corifeilor", fiecare din cei 20 de participanți se socotește un candidat la titlu și însăși ideea de a se vedea învingător apasă greu pe umeri.

Aseară, în runda a 5-a, singurul deconectat a fost doctorul Troianescu, care în acest campionat nu are nimic de cîștigat și, cu atît mai puțin, de pierdut. „Veteranul" finalei i-a dat tînărului Dan Zara o foarte instructivă lecție de șah, arătînd cum se poate cîștiga o partidă în 20 de mutări și cu sacrificiu de damă. Celelalte întîlniri încheiate ale rundei, remize: Stanciu — Teodorescu (după o luptă acerbă), Urzică — Szabo, Ghizdavu — Reicher, Buza — Mititelu, Mozes — Voiculescu (3 întrerupte și o amînată, Drimer — Segal).

De remarcat replica tare pe care debutanții în campionat o dau consacraților, făcînd astfel turneul deosebit de interesant.

În clasament: Reicher și Stanciu 3½, Troianescu 3 (1), Mititelu și Teodorescu 3, Drimer 2½ (1), Urzică, Ghizdavu, Buza, Mozes, Szabo 2½.

„U" CRAIOVA ÎN CUPA BALCANICĂ LA FOTBAL

SOFIA 27 (Agerpres). — La Sofia a avut loc Conferința „Cupei balcanice" la fotbal. În cadrul lucrărilor conferinței a fost stabilit regulamentul celei de-a 7-a ediții a „Cupei balcanice" de fotbal la care va participa numai cîte o singură echipă din fiecare țară: Dynamo Tirana (Albania), Beroe Stara Zagora (Bulgaria), Pierikos Materinis Salonic (Grecia), **Universitatea Craiova (România)**, P.T.T. Ankara (Turcia) și o echipă iugoslavă ce urmează să fie desemnată. Cele șase formații au fost împărțite în două grupe a cîte trei echipe.

Universitatea Craiova face parte din grupa a 2-a alături de Dynamo Tirana și echipa iugoslavă.

De asemenea, s-a hotărît ca al doilea turneu balcanic rezervat echipelor de tineret să se desfășoare anul viitor în România.

Rugbyul românesc în fața unui dificil examen

Iată-ne ajunși în ultimele zile, ceasuri chiar, premergătoare celei de a 16-a confruntări dintre reprezentativele de rugby ale României și Franței. Importanța evenimentului pentru sportul cu balonul oval din țara noastră aproape că nu mai are nevoie de argumentare. Este știut că, de mai bine de 10 ani, fiecare asemenea partidă reprezintă momentul adevărului pentru rugbyul românesc. Este știut că nu numai tradiția prietenească, ci și valoarea mondială a purtătorilor ecusonului cu cocoșul galic au făcut ca meciul să constituie, în fiecare an, o sărbătoare, pe care reprezentanții rugbyului românesc se străduiesc să o întîmpine printr-o cît mai bună pregătire.

Unele ediții au adus mari satisfacții, prin rezultate care au întărit substanțial prestigiul sportului românesc. Le-au adus chiar și după cîteva jocuri în care, deși învinși, sportivii noștri au părăsit terenul cu fruntea sus, la capătul unei partide în care se arătaseră demni de orice adversari, în care dovediseră că știu să joace rugby.

Face, oare, ediția din acest an a meciului România—Franța excepție din vreun punct de vedere? Da, și anume, prin condițiile din ce în ce mai dificile, ajunse poate la apogeu, în care vor aborda cei 15 purtători ai tricourilor cu tricolorul românesc partida contînd pentru „Cupa Națiunilor — F.I.R.A." 1968—1969. Nu este un secret pentru nimeni faptul că formația Franței reprezintă, la urma urmei, o adevărată mișcare rugbystică de masă, angrenînd mai bine de

(Continuare în pag. a 2-a)

Fază din ultima întîlnire Franța — România, 10 decembrie 1967 la Nantes (în alb jucătorii români)

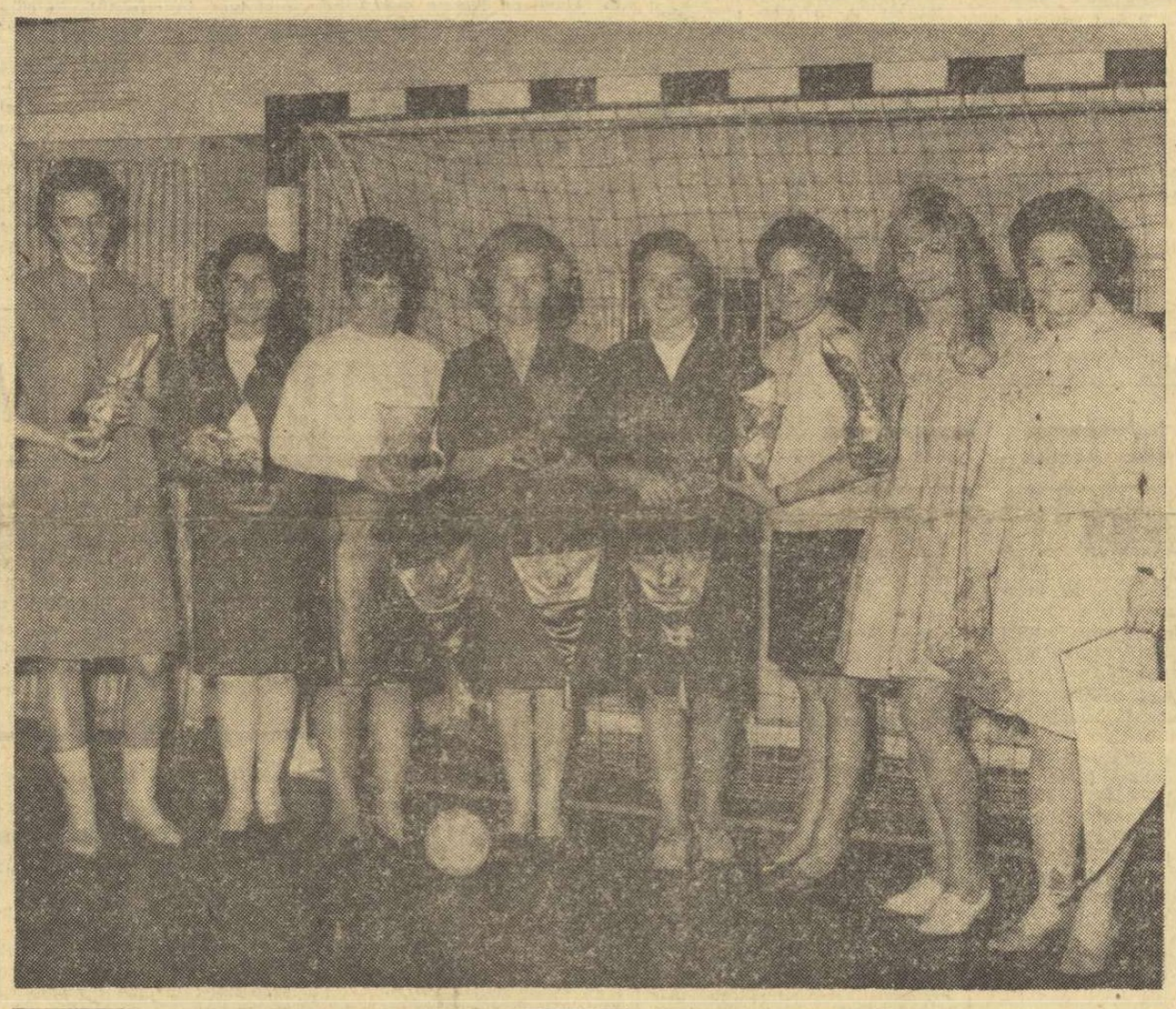

O altă premieră festivă a handbalului. De această dată este vorba de 9 maestre emerite ale sportului, care ani la rînd au luptat cu elan și dragoste pentru culorile patriei noastre cucerind trei titluri de campioane ale lumii. Azi, profesoare de educație fizică, medici sau tehnicieni, ele zîmbesc fericite obiectivului (de la stînga la dreapta): Irina Kin, Elena Jianu, Aurelia Szökö, Ileana Giulescu, Elena Pădureanu, Iosefina Ștefănescu, Victorița Dumitrescu și Aurora Bran-Alexandrescu. Lipsește din fotografie Carolina Cîrligeanu.

Foto: A. NEAGU

E rîndul provinciei...

Configurația clasamentului diviziei A de fotbal înaintea ultimei etape de campionat pune în evidență un fenomen aproape fără precedent: ascensiunea viguroasă a echipelor provinciale, care dețin primele șase locuri. Într-adevăr, nu ne amintim ca în edițiile precedente ale celei mai populare competiții fotbalistice din țara noastră, la sfîrșitul sezonului de toamnă să fi existat o situație asemănătoare, caracterizată prin dispariția din plutonul fruntaș a formațiilor bucureștene.

Desigur, ultima etapă, care va avea loc duminică, precum și jocul restanță dintre F. C. Argeș și Dinamo București (de la 5 decembrie) ar putea aduce unele modificări în ordinea existentă acum, dar ele nu vor afecta prea mult impresia care s-a creat asupra raportului dintre fotbalul bucureștean și cel provincial, evident favorabil acestuia din urmă.

Situația de la care au pornit rîndurile de față nu are, de fapt, de ce să ne îngrijoreze, decît doar în măsura în care ea exprimă un sensibil regres al echipelor din Capitală — principalele reprezentante ale socceru-lui românesc în competițiile europene și tot principalele furnizoare de jucători pentru lotul național. (Poate că și preferințele manifestate în acest sens față de formațiile bucureștene ar trebui revizuite). Pentru că, în privința celuilalt aspect, al ascensiunii echipelor provinciale, comentariile nu pot fi decît favorabile. De multă vreme era așteptat un reviriment al fotbalului din afara Capitalei și iată că, după cum o arată desfășurarea de pînă acum a turului campionatului, el s-a produs. Pe primele locuri ale clasamentului s-au instalat două meritoase echipe din Arad și Craiova — U.T.A. și, respectiv, Universitatea — urmate la diferență de cîteva puncte de alte reprezentante ale provinciei. Dacă și la primăvară fruntașele de acum se vor menține la același nivel de comportare, sînt toate șansele ca titlul de campioană a țării să meargă spre alt oraș decît București.

Un asemenea deznodămînt ar constitui, întrucîtva, un act de dreptate. Pentru că ani și ani la rînd echipele provinciale au jucat în principal rolul de pepiniere ale formațiilor din Capitală (care-și disputau practic între ele titlul), cele dintîi mulțumindu-se doar cu supraviețuirea în prima divizie. Afluxul (deseori forțat) spre echipele din București al celor mai talentați jucători din toate colțurile țării (fenomen criticat cu consecvență de ziarul nostru) a dăunat mult fotbalului românesc, deoarece a micșorat interesul antrenorilor provinciali și cluburilor de a descoperi și pregăti tineri cu perspective în acest sport. De-abia în ultima vreme, datorită și intrării în vigoare a actualului regulament de transferări, care a mai stăvilit vechile abuzuri, lucrurile au început să se îndrepte. Și consecința se vede. Beneficiind de elementele crescute în propriile pepiniere, muncind cu seriozitate, echipele provinciale reușesc să depășească, prin comportare și rezultate, formațiile din Capitală, fără chiar a dispune de condițiile de pregătire (excelente pe alocuri) ale acestora, iată de ce considerăm necesar ca federația să-și îndrepte și mai mult atenția spre echipele provinciale, să le sprijine activ, pentru că numai prin întărirea acestora, prin aducerea lor la același potențial cu formațiile din Capitală se va crea un campionat puternic, în măsură să asigure progresul fotbalului nostru.

Concluziile rezultate din desfășurarea campionatului de fotbal ar putea fi extinse și în alte ramuri sportive, unde există încă părerea greșită că toate tinerele talente care se remarcă prin provincie trebuie concentrate în una sau în două echipe din București. Așa se procedează, de pildă, în domeniul boxului și luptelor, nefiind de loc de mirare că anumite centre cu vechi tradiții în aceste ramuri sportive, reduse la rolul de furnizoare pentru cluburile bucureștene, au căzut, treptat, în anonimat.

Ar fi, desigur, greșit să negăm marilor cluburi din Capitală contribuția la dezvoltarea sportului românesc, la afirmarea lui în lume. Dar fără a preconiza trecerea lor, de-acum înainte, pe un plan secundar, ni se pare, totuși, că a venit și rîndul provinciei...

I. MITROFAN

SĂ URCĂM O TREAPTĂ MAI SUS ÎN PATINAJ!

Patinajul artistic din țara noastră se află la ora unor preocupări născute din dorința de afirmare pe plan internațional, prin rezultate de valoare. Cu ani în urmă, patinatorii noștri se plîngeau că nu au posibilitatea de a se întrece cu sportivi din alte țări. În ultimul timp, însă, evoluțiile peste hotare ale patinatorilor români au sporit într-atît, încît se creează implicit și obligația unor comportări la nivelul acestor mari competiții. Pentru atingerea acestui scop, trecînd în revistă condițiile noastre de pregătire, trebuie să studiem mai atent anumite aspecte ale acestora, insuficient puse în lumină pînă acum.

Este cunoscut faptul că în probele individuale sportivii noștri pornesc la întrecere cu un handicap serios la **figurile obligatorii** datorat calității gheții de la noi (neacoperită, necorespunzător întreținută, neproductiv exploatată în unele cazuri), care cu unele eforturi materiale și organizatorice s-ar putea ameliora. Dar, în mod nejustificat, sportivii noștri se prezintă la un nivel mediocru și la **figurile libere**, ca și în proba de **perechi**, unde calitatea gheții nu este o condiție esențială pentru performanță.

Înainte de a trata acest aspect al problemei, să menționăm că Federația internațională de patinaj (I.S.U.) a revizuit, la Congresul său din 1967, proporția de punctaj dintre figurile obligatorii și cele libere, în proba individuală, dîndu-i un procentaj egal: 50—50 (în loc de 60—40, ca pînă acum). S-a urmărit prin aceasta, anularea avantajului impuselor în clasamentul general). Făcînd această mențiune, nu căutăm a sugera o scădere în exigența pentru figurile impuse, dar pe fondul menținerii preciziei lor la un nivel cît mai ridicat, socotim că se poate profita de pe urma acestei schimbări de regulament.

Ținînd seama de cele specificate mai sus, apare clar existența unor aspecte care pot avantaja pe patinatorii noștri. Se disting astfel direcțiile în care trebuie acționat eficace pentru a putea obține cît mai rapid rezultatele satisfăcătoare.

ATENȚIE LA LIBERE!

Va trebui acționat metodic și intensiv pentru perfecționarea elementelor libere în probele individuale, astfel încît **programele de figuri libere să fie la un nivel mai ridicat decît acela al adversarilor întîlniți la concursurile de peste hotare, compensînd astfel handicapul impuselor.**

Pentru aceasta este necesară învățarea cu curaj a elementelor de mare dificultate și perfecționarea la un nivel cît mai ridicat a execuției lor. Aceasta se poate obține printr-un număr mare

prof. Radu IONIAN
asistent la catedra de sporturi de iarnă și turism a I.E.F.S.

(Continuare în pag. a 2-a)

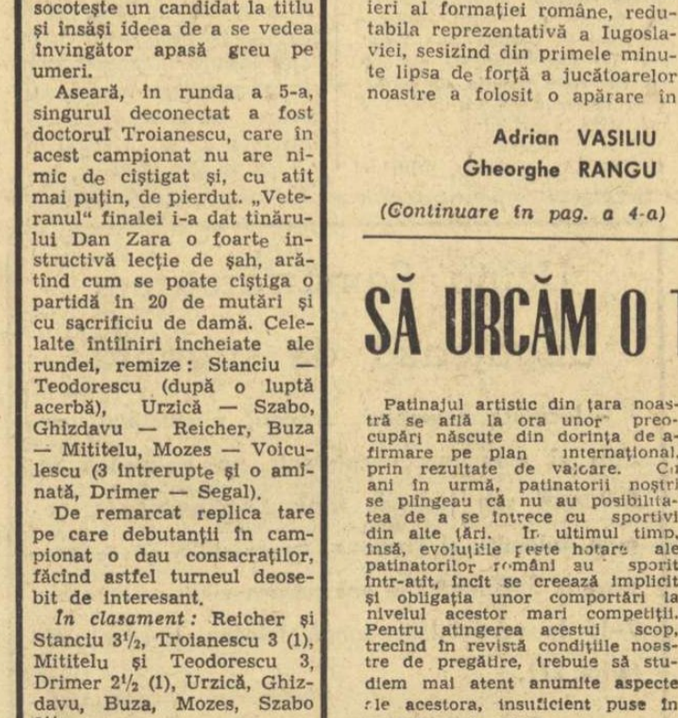

Letiția Păcuraru și Dan Săveanu, un cuplu de tineri patinatori, susceptibili de progres

FOTO: A. NEAGU

Mîine, de la ora 17, în sala Steaua

DUBLĂ ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ DE LUPTE

Echipele de lupte (greco-romane și libere) ale clubului bucureștean Steaua întîlnesc mîine, de la ora 17, în sala de sport din Calea Plevnei formațiile similare ale clubului sofiot T.S.K.A. Cerveno Zname. Într-o telegramă sosită aseară ne-a fost comunicată echipa de „greco-romane" pe care o vor alinia oaspeții: cat. 52 kg **Ștefan Nikolov**, cat. 57 kg **Toma Petrov**, cat. 63 kg. **Traiko Peșkulev**, cat. 70 kg **Raiciu Romanov**, cat. 78 kg **Roman Gutev**, cat. 87 kg **Petar Krumov**, cat. 97 kg **Alexander Boianov**, cat. +97 kg **Petar Donev**.

Scrimerii juniori... en garde!

De joi și pînă duminică inclusiv, Bucureștiul va fi gazda finalelor campionatului național de scrimă rezervat juniorilor mari. Participă peste 150 de trăgători, floretiști, floretiste, spadasini și sabreri.

Programul a fost întocmit astfel: joi 28 noiembrie — FLORETA BĂIEȚI; vineri 29 noiembrie — SABIE; sîmbătă 30 noiembrie — SPADĂ; duminică 1 decembrie — FLORETĂ FETE.

Finalele vor avea loc (de la ora 8,30) în sala de scrimă de sub tribuna centrală a stadionului Republicii.

Muntele împotriva cîmpiei!

MEXICO 68 COMENTARII OLIMPICE

● Rezultatele ar fi fost mai bune în altă parte ● 400 m fete, alergare de sprint ● Cum este totuși acomodarea cu altitudinea?

De la 800 m și pînă la dura cursă a mărșăluitorilor pe distanța celor 50 de kilometri, probele de semifond, fond și mare fond, au furnizat o confruntare directă între alergătorii care trăiesc în mod obișnuit la altitudini superioare și cei de la cîmpie, în mod teoretic avantajul fiind de partea celor dintîi în privința acomodării cu condițiile platoului mexican. Și totuși...

Din 1963, cînd a început să practice în mod serios atletismul, australianul RALPH DOUBELL (23 ani, 180 cm, 65 kg) n-a visat altceva decît ziua în care avea să devină campion olimpic! Și de aceea, tot ce a făcut de atunci, sub conducerea reputatului antrenor Frantz Stampbel, a vizat direct aurul olimpic. Și pregătirea și odihna și alimentația și concursurile, totul! Evident, era vorba de visul îndrăznet al unui tînăr, un vis care i-a insuflat însă energii nebănuite. În 1966 după ce a alergat 800 m în 1:46,2, Doubell și antrenorul său au fost siguri de succesul lor la Mexico.

Preliminariile (1:47,2 în serii și 1:45,7 în semifinale) nu lăsau totuși să se întrevadă cîștigătorul în persoa-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)